

Zadeva C-120/24**Predlog za sprejetje predhodne odločbe****Datum vložitve:**

15. februar 2024

Predložitveno sodišče:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva)

Datum predložitvene odločbe:

14. februar 2024

Tožeča stranka na prvi stopnji in pritožnica:

Unigames UAB

Tožena stranka na prvi stopnji in nasprotna stranka v postopku s pritožbo:

Lošimų priežiūros tarnyba prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

[...] (ni prevedeno)

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS**(vrhovno upravno sodišče Litve)****SKLEP**

14. februar 2024

[...] (ni prevedeno)

Senat vrhovnega upravnega sodišča Litve [...] (sestava senata) v razširjeni sestavi [...] (ni prevedeno) v pisnem postopku obravnava pritožbo, ki jo je vložila pritožnica, družba z omejeno odgovornostjo zasebnega prava Unigames, zoper sodbo Vilniaus apygardos administracinis teismas (regionalno upravno sodišče, Vilna, Litva) z dne 10. avgusta 2022 v upravni zadevi, ki se nanaša na tožbo pritožnice [...] (ni prevedeno) zoper nasprotno stranko, Lošimų priežiūros tarnyba prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (organ za nadzor iger na srečo v okviru ministrstva za finance Republike Litve), glede razglasitve odločbe za nično.

Senat v razširjeni sestavi

je ugotovil:

I.

- 1 Obravnavana zadeva se nanaša na spor med pritožnico, družbo z omejeno odgovornostjo zasebnega prava Unigames, ki ji je bila izdana licenca št. 0118 za opravljanje dejavnosti iger na srečo na napravah kategorije B (v nadaljevanju: pritožnica), in nasprotno stranko, organom za nadzor iger na srečo v okviru ministrstva za finance Republike Litve (v nadaljevanju: nasprotna stranka ali organ), glede Tarnybos direktoriaus 2022 m. gegužės 19 d. įsakymas Nr. DIE-314 „Dėl atlikto UAB „Unigames“ neplaninio specialiojo patikrinimo pagal 2021 m. spalio 14 d. pavidimą patikrinti Nr. PT-36-(7.3)“ (odločba št. DIE-314, ki jo je 19. maja 2021 izdal direktor organa in ki se nanaša na nenapovedani posebni inšpekcijski pregled družbe Unigames UAB, opravljen na podlagi inšpekcijske odločbe št. PT-36-(7.3) z dne 14. oktobra 2021; v nadaljevanju: odločba).

Pravni okvir. Pravo Unije

- 2 Člen 5(1) Direktive (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (kodificirano besedilo) (v nadaljevanju: Direktiva 2015/1535) določa:

„1. Države članice ob upoštevanju člena 7 takoj sporočijo Komisiji vsak osnutek tehničnega predpisa, razen kadar gre le za prenos celotnega besedila mednarodnega ali evropskega standarda, ko zadostujejo informacije glede ustreznega standarda. Komisiji navedejo tudi razloge, na podlagi katerih je sprejetje takšnega tehničnega predpisa potrebno, če ti razlogi niso že jasno razvidni v osnutku.

Kadar je primerno in če še ni poslano s predhodnim sporočilom, države članice Komisiji hkrati sporočijo besedilo temeljnih zakonskih in drugih predpisov, ki jih v bistvenem in neposredno zadeva, če je poznavanje takega besedila potrebno, da bi se ugotovile posledice osnutka tehničnega predpisa.

Države članice Komisiji ponovno sporočijo osnutek tehničnega predpisa, v skladu s pogoji, določenimi v prvem in drugem pododstavku tega odstavka, če osnutek spremenijo tako, da se znatno spremeni njegovo področje uporabe, skrajšajo prvotno predvidene roke za izvajanje, dodajajo specifikacije ali zahteve ali poostrijo sedanje specifikacije ali zahteve.

[...]

- 3 Člen 1(1)(b) Direktive 2015/1535 opredeljuje pojem „storitev“ kot „katero koli storitev informacijske družbe ali katero koli storitev, ki se običajno opravi odplačno, na daljavo, elektronsko in na posamezno zahtevo prejemnika storitev.

Za namene te opredelitve:

(i) ‚na daljavo‘ pomeni, da se storitev opravi, ne da bi bile stranke sočasno navzoče;

(ii) ‚elektronsko‘ pomeni, da se storitev pošlje na začetnem kraju in sprejme na cilju z elektronsko opremo za obdelavo (skupaj z digitalnim zgoščevanjem) in shranjevanje podatkov ter se v celoti prenaša, pošilja in sprejema po žici, radijsko, z optičnimi ali drugimi elektromagnetnimi sredstvi

(iii) ‚na zahtevo prejemnika storitev‘ pomeni, da se storitev opravi s prenosom podatkov na posamezno zahtevo.

Okvirni seznam storitev, ki jih ta opredelitev ne zajema, je določen v Prilogi I“.

- 4 Člen 1(1)(e) Direktive 2015/1535 določa, da pojem „predpis o storitvah“ pomeni „splošno zahtevo v zvezi z začetkom in nadaljevanjem storitvenih dejavnosti v smislu točke (b), zlasti določbe, ki se nanašajo na dobavitelja storitev, storitve in prejemnika storitve, razen vseh pravil, ki niso posebej namenjena storitvam, opredeljenim v navedeni točki.

Za namene te opredelitve se:

(i) šteje, da je pravilo posebej namenjeno storitvam informacijske družbe, kadar je, ob upoštevanju razlogov za njegovo sprejetje in njegovega normodajnega dela, poseben namen in predmet vseh ali nekaterih določb pravila urediti take storitve jasno in z določenim ciljem;

(ii) ne šteje, da je pravilo posebej namenjeno storitvam informacijske družbe, če vpliva na takšne storitve le posredno ali postransko“.

- 5 Pojem „tehnični predpis“ je opredeljen v členu 1(1)(f) Direktive 2015/1535 kot „tehnične specifikacije in druge zahteve ali pravila [predpisi] o storitvah, vključno z relevantnimi upravnimi določbami, katerih upoštevanje je pravno ali dejansko obvezno pri trženju, opravljanju storitve, ustanovitvi izvajalca storitve ali uporabi v državi članici ali njenem večjem delu, kot tudi zakoni, predpisi ali upravni določbami držav članic, razen tistih, ki so določeni v členu 7 in prepovedujejo izdelavo, uvoz, trženje ali uporabo proizvoda ali ki prepovedujejo opravljanje ali uporabo storitve ali ustanovitev dobavitelja storitve.

Dejanski tehnični predpisi vključujejo:

(i) zakone, predpise ali upravne določbe države članice, ki urejajo tehnične specifikacije ali druge zahteve ali pravila o storitvah ali poklicne kodekse ali kodekse ravnanja, ki pa se nanašajo na tehnične specifikacije ali druge zahteve ali na pravila o storitvah, skladnost s katerimi ustvarja domnevo o skladnosti z obveznostmi, ki jih nalagajo zgoraj navedeni zakoni, predpisi ali upravne določbe;

(ii) prostovoljne dogovore, pri katerih je pogodbeni stranka državni organ in ki v javnem interesu zagotavljajo skladnost s tehničnimi specifikacijami ali drugimi zahtevami ali pravili o storitvah, razen predpisov v zvezi z javnimi naročili;

(iii) tehnične specifikacije ali druge zahteve ali pravila o storitvah, povezane z davčnimi ali finančnimi ukrepi, ki s spodbujanjem izpolnjevanja takih tehničnih specifikacij ali drugih zahtev vplivajo na porabo proizvodov ali koriščenje storitev; tehnične specifikacije ali druge zahteve ali pravila o storitvah, povezane z nacionalnimi sistemi socialnega zavarovanja, so izključene.

Sem sodijo tehnični predpisi, ki jih določijo organi, ki jih imenujejo države članice in so vključeni na seznam, ki ga sestavi in po potrebi posodablja Komisija, v okviru odbora iz člena 2.

Enak postopek se uporabi za spremembo tega seznama.“

Pravna podlaga. Nacionalno pravo

6 Člen 10(19) Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymas (zakon Republike Litve o igrah na srečo, v različici št. XIV-337 z dne 20. maja 2021, ki je upoštevana v obravnavani upravnih zadevi; v nadaljevanju: zakon o igrah na srečo) določa: „V Republiki Litvi je prepovedano spodbujati sodelovanje pri igrah na srečo s širjenjem informacij ali s prepričevanjem v kakršni koli obliki in na kakršen koli način, vključno s posebnimi dogodki, preizkusi iger, promocijami, popusti, darili ali podobnimi spodbudami organizatorja iger na srečo z namenom spodbujanja sodelovanja pri igrah na srečo ali igrah na srečo na daljavo.“

7 Člen 10(19) zakona o igrah na srečo, v različici, kot je veljala do sprememb, uvedenih z zakonom z dne 20. maja 2021 (različica št. XII-1734 z dne 21. maja 2015), je določal, da je „v Republiki Litvi prepovedano na naslednje načine spodbujati k sodelovanju pri igrah na srečo:

(1) s priznavanjem pravice igralcu prejeti darila od organizatorja iger na srečo, takoj ali v določenem obdobju po sodelovanju pri igri na srečo;

(2) z organizacijo iger ali tekmovanj, preizkusov iger, loterij in drugih dogodkov, ki spodbujajo sodelovanje pri igrah na srečo, vključno z igranjem takih iger na daljavo, zunaj krajev, kjer se organizirajo, ali prek spletnega mesta organizatorja iger na srečo.“

Upošteveno dejansko stanje

8 Strokovnjaki inšpekcijske enote organa so pri preverjanju pritožničnega spletnega mesta na naslovu <https://uniclub.lt/zabeležili> naslednje informacije: „Spearhead eksplozija 43 novih iger!“, „Naprave ELK. 25 naprav za igre na srečo!“, „Najbolj popularne igre“, „Takojšnje izplačilo. Izplačilo v nekaj sekundah!“, „Možnost vplačila in izplačila 24 ur na dan, 7 dni v tednu. Revolucija je tu“, „Izberajte med več kot 1.000 igralniškimi igrami“, „[...] kliknite na ponudbo Bet Builder in združite

več dogodkov v eno igro! Pri nas lahko to orodje uporabite za širok nabor športov in kombinacij! [...]“, „Unovči! Izplačilo še pred koncem igre!“, „Odlikujejo nas izkušnje, priročnost, kakovost in inovacije“, „Naš portal za igranje iger na srečo je izredno priročen in preprost za uporabo. Vse je zasnovano tako, da se lahko sprostite in odlično zabavate“, „Igralniške igre najboljših razvijalcev“, „Hitra vplačila in izplačila“ in tako naprej. Nasprotna stranka je ugotovila, da so navedene informacije kršitev prepovedi spodbujanja k sodelovanju pri igrah na srečo (člen 10(19) zakona o igrah na srečo).

- 9 V okviru nenapovedanega inšpekcijskega pregleda pritožnice, ki je bil opravljen na predlog direktorja organa, so bile razkrite nepravilnosti, zato je bila izdana odločba [...], v kateri: (1) je bilo ugotovljeno, da kršitve pritožnice na dan sprejetja odločbe še niso bile odpravljene, saj so na spletnem mestu pritožnice še vedno objavljene informacije, namenjene pritegnitvi pozornosti na ponudbe pritožnice in spodbujajo k igram na srečo s promocijskimi frazami ali besedami, oziroma katerih namen je opozoriti na verodostojnost pritožnice, ekskluzivnost njenega spletnega mesta ali značilnosti njenih storitev, kar pomeni kršitev prepovedi spodbujanja k sodelovanju pri igrah na srečo (člen 10(19) zakona o igrah na srečo); (2) je bilo ugotovljeno, da se je z informacijami, navedenimi in objavljenimi na spletnem mestu pritožnice med 13. oktobrom 2021 [...] (ni prevedeno) in 3. februarjem 2022, obiskovalce pritožničinega spletnega mesta spodbujalo k sodelovanju pri igrah na srečo na daljavo, kar je kršitev člena 10(19) zakona o igrah na srečo; (3) je bila potrjena ugotovitev komisije in pritožnici izrečena globa 12.662 EUR zaradi kršitev, ki jih je ugotovila komisija; (4) je bila pritožnica opozorjena na možnost, da se ji zaradi ugotovljenih kršitev odvzame licenca za upravljanje naprav za igranje iger na srečo kategorije B; (5) je bilo pritožnici naloženo, da mora kršitev odpraviti najpozneje do 20. junija 2022; ter (6) je bila pritožnica obveščena, da mora izrečeno globo plačati v dobro državnega proračuna v treh mesecih od datuma prejema odločbe [...] (ni prevedeno). V primeru pritožbe na odločbo [...] (ni prevedeno) je treba globo plačati v treh mesecih od datuma, ko sodna odločba o zavrnitvi pritožbe postane pravnomočna.
- 10 [...] (ponovitev informacij)
- 11 Prvostopenjsko sodišče je potrdilo stališče organa in z odločbo z dne 10. avgusta 2022 zavrnilo pritožnično tožbo. Sodišče ni sprejelo argumentov pritožnice o kršitvah postopka sprejemanja člena 10(19) zakona o igrah na srečo – sodišče je ugotovilo, da prepoved spodbujanja sodelovanja pri igrah na srečo ni bila na novo uvedena v zakon o igrah na srečo, saj je bila vključena v zakon in je veljala tudi pred spremembo člena 10(19) zakona o igrah na srečo, vendar se je besedilo prepovedi nanašalo na opredelitev posameznih vrst in načinov spodbujanja sodelovanja pri igrah na srečo, ki so prepovedani. Sodišče je ugotovilo, da Lietuvos standartizacijos departamentas (litovski odbor za standardizacijo) ni bil zavezan uradno obvestiti Evropske komisije v skladu z zahtevami Direktive 2015/1535 preden je zakonodajalec sprejel spremembe člena 10(19) zakona o igrah na srečo, zato je sodišče kot neutemeljeno zavrnilo trditve pritožnice, da se člen 10(19) zakona o igrah na srečo zanjo ne more uporabiti.

- 12 Pritožnica v pritožbi zahteva razveljavitev sodbe prvostopenjskega sodišča ter izdajo nove sodbe v korist pritožnice, s katero bi se odločba razglasila za nično.
- 13 V odgovor na pritožbo pritožnice nasprotna stranka [...] (ni prevedeno) zahteva zavrnitev pritožbe in potrditev sodbe prvostopenjskega sodišča.

Senat v razširjeni sestavi

ugotavlja:

II.

- 14 Glede na to, da po spremembi zakona o igrah na srečo Evropska komisija ni bila obveščena o novi različici člena 10(19) zakona o igrah na srečo, ki določa prepoved spodbujanja k sodelovanju pri igrah na srečo, se v obravnavanem upravnem postopku postavlja vprašanje glede razlage člena 1(1)(f) in člena 5(1) Direktive 2015/1535 v okoliščinah obravnavane zadeve. [...] (obveznost vrhovnega upravnega sodišča Litve vložiti predlog na podlagi člena 267, tretji odstavek, PDEU)

Opredelitev določb iz člena 10(19) zakona o igrah na srečo kot „tehnični predpis“ v smislu člena 1(1)(f) Direktive 2015/1535

- 15 V skladu s členom 5(1), prvi pododstavek, Direktive 2015/1535 morajo države članice Komisiji takoj sporočiti vsak osnutek tehničnega predpisa, razen v primerih, kot je določeno v navedeni določbi. Obveznost sporočiti osnutek v naprej se uporablja le, če se nanaša na tehnične predpise v smislu člena 1(1)(f) navedene direktive (sodba Sodišča z dne 3. decembra 2020, Star Taxi App SRL, C-62/19, EU:C:2020:980, točka 58). Iz sodne prakse Sodišča izhaja, da je posledica neizpolnitve obveznosti sporočiti tak osnutek v naprej, da zadevnega „tehničnega predpisa“ ni mogoče uveljavljati zoper posameznika v kazenskem postopku (glej sodbo Sodišča z dne 4. februarja 2016, Sebat Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, točka 84) ali v postopku med posamezniki (glej sodbo sodišča James Elliott Construction, C-613/14, EU:C:2016:821, točka 64 in navedena sodna praksa). Glede na navedeno je v obravnavani upravni zadevi najprej treba ugotoviti, ali se določba, kot je ta iz člena 10(19) zakona o igrah na srečo (v različici, ki je upoštevana v obravnavani zadevi), šteje za „tehnični predpis“ v smislu člena 1(1)(f) Direktive 2015/1535.
- 16 V členu 1(1)(f) Direktive 2015/1535 so navedene štiri kategorije tehničnih predpisov: (i) „tehnične specifikacije“, (ii) „druge zahteve“, (iii) „pravila [predpisi] o storitvah“ ter (iv) „zakoni, predpisi ali upravne določbe držav članic, ki prepovedujejo izdelavo, uvoz, trženje ali uporabo proizvoda ali ki prepovedujejo opravljanje ali uporabo storitve ali ustanovitev dobavitelja storitve“. Obravnavni senat v razširjeni sestavi ne dvomi, da določba iz upoštevene različice člena 10(19) zakona o igrah na srečo v obravnavani zadevi ne spada v kategorijo „tehničnih specifikacij“ ali „drugih zahtev“, saj se morajo v primeru prve nacionalni ukrepi nanašati na proizvod ali njegovo embalažo, v primeru

slednje pa morajo določati pogoj, ki lahko pomembno vpliva na sestavo, naravo ali trženje proizvoda (glej sodbo Sodišča z dne 28. maja 2020, *Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S.A. w upadłości*, C-727/17, EU:C:2021:492, EU:C:2020:393, točke 32, 36 in 40 ter navedena sodna praksa). Ker se obravnavana zadeva ne nanaša na proizvode, ostajajo pomisleki, ali je mogoče zadevno nacionalno določbo iz obravnavane upravne zadeve opredeliti kot „pravilo o storitvah“ ali kot „zakon države članice, ki prepoveduje opravljanje ali uporabo storitve ali ustanovitev dobavitelja storitve“, saj se zadevne nacionalne določbe v bistvu lahko nanašajo na storitve zagotavljanja iger na srečo, ki so predmet prepovedi spodbujanja sodelovanja pri takih igrah, mogoče pa jih je razumeti tudi kot prepoved neodvisne dejavnosti za spodbujanje iger na srečo, ki je enostranska dejavnost organizatorja iger na srečo in ki ne izpolnjuje pogojev „storitve“ iz člena 1(1)(f) Direktive 2015/1535, saj ne izpolnjuje merila, da se opravlja „na zahtevo prejemnika storitev“.

- 17 Ker je bila z Direktivo 2015/1535 razveljavljena Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe, upoštevne določbe Direktive 2015/1535 pa imajo v bistvu isto področje uporabe kot upoštevne odločbe Direktive 98/34/ES, se sodna praksa Sodišča v zvezi z navedeno direktivo načeloma lahko uporablja tudi v zvezi z Direktivo 2015/1535 (glej po analogiji sodbo Sodišča z dne 17. junija 2021, *Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited*, C-597/19, EU:C:2021:492, EU:C:107:393, točka 107 in navedena sodna praksa). Sodišče je v okviru presoje pravil, ki se uporabljajo za igre na srečo v Nemčiji, že pojasnilo, da je nekatere določbe pogodbe o igrah na srečo mogoče opredeliti kot „predpise o storitvah“, če se nanašajo na „storitve informacijske družbe“ v smislu člena 1.2 Direktive 98/34. Te določbe zajemajo tudi prepoved ponujanja iger na srečo na internetu iz člena 4(4) pogodbe o igrah na srečo, izjeme od te prepovedi, navedene v členu 25(6) navedene pogodbe, omejitve možnosti ponujanja športnih stav prek telekomunikacijskih sredstev na podlagi člena 21(2) navedene pogodbe in prepoved oglaševanja iger na srečo na spletu in po telekomunikacijskih napravah, v skladu s členom 5(3) navedene pogodbe (glej sodbo Sodišča z dne 4. februarja 2016, *Sebat Ince*, C-336/14, EU:C:2016:72, točka 75). Obravnavni senat v razširjeni sestavi ugotavlja, da v Republiki Litvi ni prepovedano ponujati (organizirati) spletnih iger na srečo, ni pa dovoljeno kakor koli in s katerimi koli sredstvi širiti informacij ali prepričevati osebe z namenom spodbujanja k sodelovanju pri takih igrah na srečo. V zvezi s tem nacionalne določbe opredeljujejo pogoje za organizacijo iger na srečo in uvajajo prepoved promocije storitev iger na srečo.
- 18 Glede na okoliščine obravnavane zadeve se razširjenemu senatu postavlja vprašanje, ali je mogoče določbo iz člena 10(19) zakona o igrah na srečo v delu, v katerem se nanaša na informacije, objavljene na spletnem mestu organizatorja iger na srečo, opredeliti kot „tehnični predpis“, ker spada v kategorijo „predpisov o storitvah“ v smislu člena 1(1)(e) Direktive 2015/1535. Pojem „tehnični predpisi“ sicer zajema samo predpise v zvezi s storitvami informacijske družbe, torej vsemi

storitvami, ki se opravljajo na daljavo, elektronsko in na zahtevo prejemnika storitev (glej sodbo Sodišča z dne 20. decembra 2017, Bent Falbert, C-255/16, EU:C:2017:983, točka 27). Vendar v okoliščinah obravnavane zadeve ostajajo dvomi, ali določba iz člena 10(19) zakona o igrah na srečo v delu, v katerem se nanaša na informacije, ki jih organizator iger na srečo objavi na svojem spletnem mestu, dejansko izpolnjuje vse pogoje za „storitev“ v smislu člena 1(1)(b) Direktive 2015/1535. Ob upoštevanju, da organizator iger na srečo zagotavlja storitve iger na srečo obiskovalcu svojega spletnega mesta, je običajno, da spletno mesto zagotavlja zadevne informacije o igrah na srečo, vključno s tistimi, ki spodbujajo obiskovalca k uporabi navedenih storitev. V navedenih okoliščinah se razširjeni senat sprašuje, ali dejstvo, da oseba obišče spletno mesto organizatorja iger na srečo, ki vsebuje nekatere informacije o igrah na srečo, da bi uporabila navedene storitve, pomeni, da se storitev zagotavlja s prenosom podatkov na zahtevo zadevne osebe, torej „na posamezno zahtevo prejemnika storitev“.

- 19 Razširjeni senat zato meni, da je treba Sodišče prositi za pojasnilo, ali je nacionalna določba, kot je ta iz člena 10(19) zakona o igrah na srečo, „tehnični predpis“ v smislu člena 1(1)(f) Direktive 2015/1535 v delu v katerem se nanaša na informacije o igrah na srečo, objavljene na spletnem mestu organizatorja iger na srečo.

Nacionalna zakonodajna praksa, pri kateri se sprememba predpisa ne sporoči Evropski komisiji

- 20 Če je odgovor na prvo vprašanje, da je člen 10(19) zakona o igrah na srečo dejansko „tehnični predpis“, je v obravnavani zadevi pomembno tudi vprašanje, ali bi bilo treba Komisijo o njem uradno obvestiti v skladu s členom 5(1) Direktive 2015/1535. Sodišče je v svoji sodni praksi pojasnilo, da če naj se nova nacionalna ureditev šteje za tehnični predpis, ki ga je treba sporočiti na podlagi Direktive 98/34, ne sme biti omejena na ponovno določanje ali nadomeščanje – brez dodajanja nove tehnične specifikacije ali drugih novih in dodatnih zahtev – obstoječih tehničnih predpisov, ki so bili pravilno sporočeni Komisiji (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 20. decembra 2017, Bent Falbert, C-255/16, EU:C:2017:983, točka 23 in navedena sodna praksa). Pomembno je, da so gospodarski subjekti države članice seznanjeni z osnutki tehničnih predpisov druge države članice in glede njihovega časovnega in teritorialnega področja veljave, zato da poznajo obseg obveznosti, ki bi jim lahko bile naložene, in da predvidijo sprejetje teh besedil, tako da, če je to potrebno, pravočasno prilagodijo svoje proizvode ali storitve (glej sodbo Sodišča z dne 4. februarja 2016, Sebat Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, točka 83). Razširjeni senat ugotavlja, da je imela prepoved iz člena 10(19) zakona o igrah na srečo, ki je veljal do 1. julija 2021, omejeno področje uporabe, ki je bilo v nadaljnjih spremembah znatno revidirano, čeprav se v krajevnem ali časovnem smislu ni spremenilo. Različica zakona, ki je veljala do 1. julija 2021, je izrecno vključevala prepoved organizacije iger ali tekmovanj, preizkusov iger, loterij in drugih dogodkov, ki spodbujajo sodelovanje pri igrah na srečo, vključno z igranjem takih iger na daljavo, zunaj krajev, kjer se organizirajo, ali prek spletnega mesta organizatorja iger na srečo. Vendar pa tako

oblikovana prepoved ni vključevala že zgolj objave informacij o igrah na srečo na spletnem mestu organizatorja, iz česar sledi, da se je z novim besedilom člena 10(19) zakona o igrah na srečo omejila uporaba ukrepov trženja, ki temeljijo na sodelovanju stranke, s čimer se je razširilo področje uporabe prepovedi spodbujanja k sodelovanju pri igrah na srečo, ki se je uporabljalo predhodno.

- 21 Razširjeni senat ima torej pomisleke glede posledic, ki za nacionalne upravne in sodne organe izhajajo iz ugotovitve, da v zakonodajnem postopku ni bila upoštevana obveznost iz prava Unije glede obveščanja o tehničnih predpisih, kot v obravnavani zadevi, kadar spremembe navedenega zakona štejejo za „tehnične predpise“ v smislu člena 1(1)(f) Direktive 2015/1535 [...] (ni prevedeno). Razširjeni senat sprašuje, ali je treba Direktivo 2015/1535 razlagati tako, da določbe nacionalne zakonodaje, kot je zakon o igrah na srečo, katere določbo je treba sporočiti Komisiji na podlagi člena 5(1) Direktive 2015/1535, če gre za „tehnični predpis“ v smislu člena 1(1)(f) navedene direktive, ni mogoče uveljavljati zoper gospodarske subjekte v postopkih ugotavljanja odgovornosti za prekrške, če spremembe določbe, ki se šteje za tehnični predpis, niso bile sporočene, besedilo zakona, kot je bilo predhodno sprejeto, pa je bilo sporočeno.
- 22 V navedenih okoliščinah, da se odpravijo dvomi glede razlage in uporabe določb prava Unije, ki se nanašajo na pravna razmerja v obravnavanem sporu, je treba Sodišče prositi za razlago zadevnih določb Unije. Odgovori na vprašani iz izreka tega sklepa so ključnega pomena v obravnavani zadevi, saj bodo omogočili zlasti opredelitev dejanske vsebine določb prava Unije ter upoštevanje primarnosti prava Unije.

Na podlagi zgorajnavedenega [...] (ni prevedeno), [...] (sklic na procesne določbe) obravnavni senat

odreja kot sledi:

[...] (običajne procesne navedbe)

Sodišču Evropske unije se v predhodno odločanje predložita naslednji vprašanji:

1. Ali se nacionalna določba, kot je tista iz člena 10(19) Lietuvos Respublikos azartinų lošimų įstatymas (zakon Republike Litve o igrah na srečo), šteje za „tehnični predpis“ v smislu člena 1(1)(f) Direktive (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe v delu, v katerem se nanaša na informacije o igrah na srečo, objavljene na spletnem mestu organizatorja iger?

2. Ali je treba Direktivo 2015/1535 razlagati tako, da določbe nacionalne zakonodaje kot je zakon Republike Litve o igrah na srečo, katerega določbe je treba sporočiti Komisiji na podlagi člena 5(1) Direktive 2015/1535, če gre za „tehnične predpise“ v smislu člena 1(1)(f) navedene direktive, ni mogoče uveljavljati zoper gospodarske subjekte v postopku ugotavljanja odgovornosti za

prekrške, če spremembe določbe, ki se šteje za tehnični predpis, niso bile sporočene, besedilo zakona, kot je bilo predhodno sprejeto, pa je bilo sporočeno?

[...] (ni prevedeno)

[...]

(standardne postopkovne navedbe in sestava sodišča)

DELOVNI DOKUMENT